

quodlibet eternario est repire unā corona m
 i: a singulariter pprio verbo qd nō est diuca
 ta nec diucabilis alicui spūi creaco. singulari
 autē relique due sunt omnicate. p. i. me ergo
 tres sunt iste subsistere in se. subsistere p. se.
 subsistere ex se. Quia hanc diucata ē omni
 spūi intellectuali tam angelis qd aiabus
 qd quilibet hz ppriā suā pōtē. Sedā etiā co
 rona diuicta intelligentis vel angelis.
 subsistere em p se non est hīe respectū hīe
 ad corpuz vel nō esse diuictū corpū nec qd
 tum ad eē sic aia nra nec qd ad oparōem
 vel motū sic aia celi. Et qz intelligentē vel
 angeli sunt hūc; ergo zc. Sedā autē diucata ē a
 hec scda corona aiabus neqz hōim neqz ce
 loz qz habent naturalē inclinacōz ad cor
 pōz. hec quidē tanq̄ forma dāns eē illa
 vero sicut motor ad mōbile aīme ergo ita
 subsistit in se et nō p se. Tercia autē coro
 na nulli creature diucabilis ē s; ē ppria for
 ma dei. Et hec diuicabilitas nō est ex de
 factu potētie in deo s; ex defectu creatu
 re que nō ē susceptiua talis pfectōis qz illō
 solū subsistit ex se qd hz esse ex se nec depē
 det ab aliquo alio in quocūqz genere cūte
 et tale ē in fine pfectōis ex in cui⁹ essentia
 includit pfectōes oīm entū s; nihil p̄t eē
 tale nisi deus g⁹ zc. Alie vero tres coro
 ne sunt hec sumpte ex dgnōtōne agnoscere
 seipm imediate p suam essentia. Agnosce
 re seipm in alijs et ut sic quasi mediantē
 bus alijs cognoscere suam originale prin
 cipium imediate p suā essentia. Prima
 istaz diucata ē intelligentis vel alijs qd co
 gnoscūt seipos imediate p pprias eēntias
 Sedā dicitur verbo metaphorice iuxta
 quē sensū dicit in libro de causis qd oīe sci
 ens essentia suam ē rediens ad essentia su
 am redicione opleta. ibi em reditio accipit
 mediate. nihil em pprie redire dicit nisi pzi
 us eriuert sed dicit ibi reditio ad essentia
 suā subsistentia rei in seipā. forme em in se
 ipas nō subsistētes sunt sup aliud effuse et
 nullaten⁹ ad ipas collecte. sed forme in se
 subsistētes ita et res alias effundunt eas
 pfectōe vel eis influendo qd in seipis p se
 manent. Et scdm hūc modū deus maxime
 ad essentia suā redit qd oībus pōdes at
 p hoc quodāmodo in oīa eriens et pce
 dens in seipō fixus et imixtus pmanet.
 Vel possum⁹ dicere qd deus agnoscit se in
 alijs p quāto s; cognoscēs essentia suā res
 alias incuet in quib⁹ sue essentie similitud
 dinē videt et sic quodāmodo ad suā essentia
 redit. Et scdm hūc sensū dicit agnoscere
 se in alijs. Hec autē corona diucata ē aīme
 hūane que se agnoscat p alia. Tercia est

ppria solius verbi nec alicui creature diuca
 bilis est et p. Ultime tres sunt hec puri
 tas ab oīi dicitōne materiali. a depēden
 tia corpali ab oīi extraneitate actuali.
 prima diucata ē oīi spūi intellectuāli tam
 angelis qd aiabus. Sedā diucata ē intel
 ligentis vel angelis s; nō aiabus neqz ce
 li neqz hōim que habent naturalē inclina
 tionē ad corpā. Tercia autē corona ē inco
 mūicata et incommutabilis. Nō est em possi
 bile qd aliqd creatuz sit tante simplicitatis
 qd sua operatio sit sua substācia et eōuerso
 Et ideo nulli creature communicare p̄t qd sit
 actus purus absqz oīi penalitate et accū
 calitate. Per pōtētas tres coronas soli
 verbo pprias remouent tres errozes. Per
 primā elidit erroz dicitū. intelligētias
 subsistere ex se de quo dicitū est in primo
 principali. Per scdam remouetur erroz di
 centū. intelligentias naturaliter agnosce
 re deū imediate et eas naturaliter bea
 tas de quo dicitū ē in scdo principali. Per
 terciā elidit erroz dicitū. intelligētia eē
 tante simplicitatis et puritatis qd in ea nō
 cadit accūs de quo etiā erroze dicitū est in
 primo principali. Ex quo p̄t qd tenētes hos
 tres errozes spohant diuinū verbū coronis
 suis regalib⁹ sibi pprijs. Et de inuētoze isto
 rum erroz conqueritur iob in psona verbi
 Spohauit me gloria mea et abstulit coro
 nam de capite meo iob. xix. Hōis autē qui
 venerātur verbū in suis coronis confertur
 triplex fruct⁹ vel utilitas eis correspondens
 Venerātib⁹ quidē primā coronā datur fir
 mitas ostante. Exemplū de beato petro qd
 dñō querenti vos autē quem me esse dicitis
 Respondit. Tu es xp̄s filius dei uiui. in qd
 dicto xp̄m in prima coronā veneratus est
 eo em qd filius dei subsistit ex se et licet fili⁹
 non sit ex se s; ex p̄re subsistit tñ ex se nō de
 pendēs ab alio tanq̄ a causa. xp̄us autē sta
 tum de hoc mercedē reddidit dicens. et ego
 dico tibi qd tu es petrus. et sup hāc petraz
 zc. p hoc em qd dñs fūdauit eū sup se tanq̄
 sup petrā sibi p̄buit firmitatē ostante. Venerātib⁹
 scdam coronā verbo ppriā datur
 claritas intelligentē. Exemplū de regi
 na faba qd venerare regē salomonē me
 ruit auore sapiam suā qua ita repleta est
 qd nō remāsit in ea spūs. sic accidit aīme p
 dremplationē rapte declara. Venerāt
 bus vero terciā coronā datur puritas oīe
 tie. Exemplū de regina hester qd cū honoraz
 et reueret regē assuerit osculādo sumitātē
 virge impetuit qd mala cogitata iudeis re
 tractabant. Sic hic declara ut vis.